

ת"פ 37067/05/16 - מדינת ישראל נגד פ ק (עצירה) - בליווי שב"ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 37067-05-16 מדינת ישראל נ' ק (עציר)

בפני
בעניין: **כבוד השופט, סגן נשיא ג'ורג' קרא**
מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד לילך שטיבל

נגד

פ ק (עצירה) - בליווי שב"ס
הנאשמת ע"י ב"כ עו"ד עו"ד ישר יעקובי

מתורגמנית לשפה הרוסית גב' גלינה

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודייתה בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. הודייתה של הנאשמת באה במסגרת הסדר טיעון שהושג לאחר הליך גישור שהתנהל בפני כב' השופט נויטל, ולאחר קיומן של מספר ישיבות גישור.
3. במסגרת ההסדר, תוקן כתב האישום למתכונתו הנוכחית, כך שיוחסו לנאשמת ביצוע עבירה לפי סעיף 333 + סעיף 335(א)(1) לחוק תחת עבירה של ביצוע חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) שיוחסו לה בכתב האישום שבמקור.
4. על פי ההסדר, יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשמת 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שיימנו החל ביום מעצרה בתאריך 2.5.2016 ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. המאשימה תוכל לעתור לחייב הנאשמת בתשלום פיצוי כספי משמעותי. מאידך, להגנה תישמר הזכות לטעון באופן חופשי בענין הפיצויים.
5. ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון בהתייחס לאורכה של תקופת המאסר המוסכמת, בהסבירה את הסדר הטיעון בקיומם של קשיים ראייתיים, במיהותו של המתלון כאשר בעקבות הודיית הנאשמת נחסכה עדותו של המתלון, ומבוכה שהיתה כרוכה בעצם מעמד מתן העדות, כאשר הסדר הטיעון הוא על דעתו והסכמתו.

כך ציינה את הודייתה של המתלוננת, נטילת האחריות בשלבים הראשוניים של ההליך המשפטי נגדה, נסיבותיה האישיות, עובדת היותה חולה ומטופלת בילדה כבת 9 שנים, כאם חד הורית, כאשר בצד ההתחשבות בקציבת אורכה של תקופת המאסר, מבקשת המאשימה כי הנאשמת תחויב בתשלום פיצויים למתלונן שנזקו כתוצאה ממעשיה הוא רב; להמחשה, הגישה תצלום בו נראים סימני החבלה והצללקת הניתוחית שנותרה בגופו. עוד ציינה כי נמנעה מלדרוש תשלום קנס, כדי שמאמציה של הנאשמת יתמקדו בתשלום פיצויים למתלונן.

6. גם ב"כ הנאשמת ביקש לכבד את הסדר הטיעון בהוסיפו את הנימוקים הבאים: הנאשמת הגיעה לארץ בגפה, ונוצלה על ידי אחרים לעסוק בזנות, מעיסוק זה היא מתפרנסת ותומכת בהוריה הקשישים, המצויים בחו"ל. על רקע מתן שירותים למתלונן, כאשר הנסיבות להתרחשות האירוע לא בוררו דיין, התרחש אותו אירוע אלימות במהלכו גם היא נחבלה כתוצאה מן המאבק על הסכין.

עוד ציין כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, הודתה, שיתפה פעולה, הסגירה עצמה למשטרה ואינה מתחמקת מאחריות.

באשר לפיצוי הכספי, טען כי מדובר במי שמטופלת בילדה ובהוריה הקשישים שהפרוטה אינה מצויה בכיסה. היא עצמה עוסקת בזנות כדי להתפרנס, ואין מקום להכביד עליה ברכיב זה. עוד הוסיף וציין כי הסדר הטיעון הושג לאחר מאמצי גישור מטעמו של שופט מגשר, ובנסיבות אלו, חזקה היא שמדובר בהסדר ראוי ומאוזן.

דיון

בע"פ 4772/92 מרקוביץ ואח' נ' מ"י, פד"י מז(2) 45, נקבע כי **"בכלל השיקולים בהם תתחשב התביעה בגיבוש החלטתה ניתן למנות את קיומם (או היעדרם) של קשיים צפויים בהבאת הראיות ובהוכחת האשמה... וכן שורה של נסיבות אפשריות אחרות..."**

בענייננו, בנוסף לשיקול האמור נראה כי הנסתר רב על הנגלה באשר לנסיבות ורקע התרחשות מעשה האלימות בין הנאשמת והמתלונן, והדברים לא בוררו דיים גם בטיעונים שבפני. חזקה על התביעה האמונה על האינטרס הציבורי, ששיקולים ראויים הם שהביאו אותה בסופו של יום הן לתיקון כתב האישום במתכונתו הנוכחית והן לתוצאה העונשית המוסכמת שלה טענו הצדדים במשותף.

מושכל יסוד הוא שעובדת קיומו של הסדר טיעון אמורה לשמש שיקול מרכזי בשיקולי בית המשפט בבואו לגזור את הדין.

מקום שבו מוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון, צריך הסדר זה להוות שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש, וככלל, על בית המשפט לקיימו.

ראה לענין זה את ע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פד"י נז(1) 477 וע"פ 9600/04 משראקי נ' מ"י, תקדין עליון 2863 (1)2005.

לגופו של ענין, אף שהסדר הטיעון נוטה לקולא ברכיב המאסר הכלול בו, בהתחשב בחומרת הפגיעה, אין הוא סוטה סטיה של ממש ממדיניות הענישה הנוהגת כשלכך יש להוסיף את מכלול השיקולים לקולא שנמנו בפני, הודיה מיידית, עבר נקי, חסכון בזמן שיפוטי על כל המשתמע מכך, ומשכך ראוי לכבדו.

באשר לענין חיוב הנאשמת בתשלום פיצוי למתלונן, עמדתי היא שאין לפטור אותה בלא כלום. ער אני למצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת. מאידך, למתלונן נגרמה חבלה חמורה בעקבותיה היה מאושפז בבית החולים תקופה של כ-7 ימים, מהם יומיים בטיפול נמרץ, הצלקת שנותרה על גופו של המתלונן מעידה כאלף עדים על חומרת הפגיעה וסכנת החיים שבה היה נתון כתוצאה מדקירתו על ידי הנאשמת. חיוב הנאשמת בתשלום פיצויים הינו מחד, מסר מחויב המציאות לנאשמת, כי על מעשה חמור יש לשלם תרתי משמע, ולמתלונן שהינו בבחינת הטבה ופיצוי גם אם לא במלוא הנזק שנגרם לו.

לאור האמור, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

34 חודשי מאסר. מתוך תקופה זו 21 חודשים לריצוי בפועל שתימנה החל ביום מעצרה בתאריך 2.5.2016. היתרה - 13 חודשים תהיה על תנאי והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, לא תעבור הנאשמת עבירת אלימות מסוג פשע.

אני מחייב את הנאשמת בתשלום פיצויים למתלונן בסך של 10,000 ₪. הפיצויים ישולמו על ידי הנאשמת ב-10 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ₪ כל אחד כשהראשון בהם יהיה ביום 1.5.2017 ובכל 1 בחודש שלאחריו.

הודעה זכות ערעור לנאשמת תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ז, 31/10/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' קרא , שופט, סגן נשיא